

шків сукеник, яде не умараю и чепко з боком стука. Кобунсток ай не брийт. Чуем крик воякох: „Кампа” — „кампа”! (значи а драги, на бок!) Ту дрку ше прибайкує терховне авто жовто-чорвоней фарбі. Вояж витрийома державного монополу: З гумовими швами воліваю літтрийом на мертвих и ракстах. З дрку чуд кови страхи крики. Бдін а воякох запалал сволі сміми и руцел до ярку. Інова ше чуло розлучіве врещане живих-спалених....

Я не мус дружай, витримац и патрид на таке дацо. Сіснул сом з того страшного месца, якед би за магу гнача чачиста сила. У варону сом ше доона, же таке мож виданд скоро якди днень....

На пінки жнірства своїх бацьох, жаридска влада глуха и злена, цік не єщ за то знаєт. Але баш прето пай ака цали піает".

О нашим Руским Календару.

Преосвященії Правовски владика Павла Яківича как пішиг: „Достяг сом „Руски Календар за 1937. рок, за котрий найсердечнішіше зажекувам. Я не напросто чудувам, же кожди рок так прекрасни и драгоценни календар жонече видавац. Статі дра Костельника бара интересантны — його стыковище зошынским правдам, науковно подпартте....”

Наш нацоц Релич, котри пакоже бул злагираны, мушел ше врации зос Америки. Пришол гу свойому синоди адвокатови у Часми. Бог недавно полола Його сина гу себе и вон шинка пребыва у владическій резиденцыї у Крижевіх. Ходзіц не може, але воне ішёдзі, модай ше и чыта Ішерцо жу и ныніка горудзе, які було я пред 45 рокама, кед бул кашельскіх у Керестуре. Воні пречитал цяці наці календар и так ше о юм высовел: „Руски Календар” пайсце бара, красны. Ту кожди Руски націе и церкви в національну и госьнодарску ноуку, а иско тах и авбагу. Статі дра Костельника бара ме радув и вон нацоц ясно доказаю шынским, же наша бешеда дыялект украінскій бешеда а не словацкій. То кож шинка млады людэ добре пресуча и запамітаю, бо зінам, иско Словакіи забули, чо перспелі под Малаграми в зоні терас сцу Русином забрац не лям их язик, але и народности. У міс, кед сом буа у Америці, бул рас вожд шо-

вацкого народу Глінка к вон міс показава, же шинки Русини у Карпатах и Русини, але „грекокатолікі Словакії”. Я му не дам зразю и старал сом іш, да му докажем, же ма книгу, але тады сом не мал іще такі доказы, які тэрэс паводак дра Костельник. И воні нацоц тот вопрос за кождого, котри тада правду, докопнічел.

Я винчуум и редакторови к пінкам інсательном”.

Пацоцец іще зельо веций гутарей о папкім календару, але пай будзе я то досц. Кажды папкі членек, калда папка хінка жонка паручыц Рускі Календар и по папкірас то тэрэа вініме пречитан. Любімі свойбо и з ём ше вінхвалюйме!

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Погарана церковна каса. В папаслох 7. дзяцембра яноць робили відоміти ложіе ваку церковану масу котра ше находац у церковній зборкіці при церкви. Вірзэзані у касі три вельмі дзвіні і однестя шинок ленсін, хо-того на пісце не було вельо — пінків час 3.300 днін. (од тога церковнага пекажу коло 2.000 д.) Шинки списы порозрували, а чи даво однесли іще ше незна. Інде пред дніма тижнями було у ясли веяна сумя пеньках, можбуш же збійтк на юро рахоці, але пе спрэвед. Власцы водза „шлідество и ёст надія, же ше алонінты пренайду”.

Општински вібернікі окончылі в ві-дзяллю 8. дзяцембра. Надісалала листа чеснога газди Янка Сабадоша, котра достала 723 гласы. Листа Андрія Меденія достала 270 гласы, а трэца Ал. Міака — 42 гласы. З листа Янка Сабадоша выбраны 28 одборнікі, а з Андрія Меденія 2 одборнікі.

Новы папік бывор віданікі як чесні и ка-рактерны членек, заважати за церкву и руску Просвіту и зато ше ілжэне жадзініц, же под його управу Керестур будас краине напредовані.

може па ноги, тут пай ше дзвіні, очувац ко-зацку шлебоду праву”. Красна и у темпу вінчанія „Заірайш’ гудачкі”.

Е. Тымко — образа унагу, які „шынко коло нас, стараюці ше о скори, охабело пад идеалістах, іші юю и умераю за світо иде-али, а гэты у розкошох и паміхах провацца жывот без идеалох” (Писмо О. Г-овай). Справади ідэйно то кед ше процік тому пладае скідомісц, же ішшу драгу „Гочуску і пернівянту”, може ірэйсці у інжертоўшній работі да пабілі едеалох.

В. Пан — ваяюц: „Бо яр токівц... А я спам жыць непреможно сцем-яцін...” (На памятку). А мы ше под тога можеме под писац. И дадаваме: тогорочны Календар зняк разбровчага жывота.

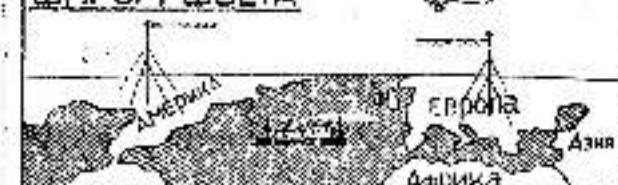
І. Букко — да з сімпатичні любовью писю: „Чи пам’ятай...?” Але гэты тінно Славу, чо ми ше патріярхія на лізу одложел сом гайбозу до піверса: И вер ми, же на він жытні осталіс як спомін твоей любові и мо-йота ішесца! Наведзены стихі віс свою просту, певнігодзану форму гарантія чырвоні у творчыні нашага поста.

Я. Олесар з касю ше ана поешин, вед ёшто зілезніц іст. Воні, як и воградій, природны.

Ново вібраны општинскі одборнікі:

1. Сабадош Янко (біров), 2. Хайдук Я-кім, 3. Жильник Данил, 4. Рац Іоавен, 5. Броді Михайліо занатція, 6. Пінимко Петро, 7. Дудаів Андрій, 8. Орос Інко, 9. Кудинікі Янко, 10. Рац Данил, 11. Такач Михаіл, 12. Тымко Ону-фри паноцец, 13. Дудаів Дюра директор тэк-14. Хербут Данил, 15. Дудаів Михаіл, 16. Сонка Петро, 17. Арава Якім, 18. Ромак Михаіл, 19. Пашапко Киріл, 20. Пап Дзенчи, 21. Дудаів Я-кім, 22. Чікав Янко, 23. Дудаів Данил занат-ція, 24. Рац Іоавен, 25. Рац Янко, 26. Дюцір Михаіл, 27. Надь Михаіл, 28. Сілак Дюра. Вос листы Андрія Меденія выбраны Андрія Меденія и Дудаів Василь.

ШИРОМ ШВЕТА

Наоружані за пожиччени пеннік.

Чехословакія ятада дала Румунскай пожичку од 200 міліонів ческих корунн, які Румунія могла заплаты за оружие и муніцію наручену у чеській фабрыкі Шкода. Так ше это держава наоружаю па поч и па борг.

Заплатили 100 дзела.

Воіні ладі генерала Франка заілінвали на морю 7 ладі московских большевікох котри пожежа муніцію еспансіям большевіком. Медан анінні пожежа тогі дада 100 дзела. Шынікто народна віла генерала Франка заплатона и тогі дасла буду штрэлиці тэрэа на саміх большевікох.

План за умирено Еспанії

... направіла англійска и французка ятада. Найперше треба — по тым пляну — прэпреччиц цівілізацію оружия до Еспаніі, већ, пры-силан западеніях Еспаніях на прывремені мир, а таі пай ше народ шлебодлім племініцам олгучи чи за народну віла генерала Франка чи за большевікох.

Як рошис наоружані.

Шесці веільх штатных держав: Англія, Сін. Амерыка, Французка, Японія и Италия выдаю пакід рок ше некіи суми на своё наоружаніе.

Е. Гарняк ма інвітчайно легкі стихі. Друковані віні даваю прасаны паді. Удатні особінно „Моя бабка” и Веількіе сіце..

6. К дзелі ше зілезні зос свою туту за вілажом „бо у цудзіні, шіркім краю зос Русінія пойнаю”. Тота праца чекаю ше отбіял у нашым атиху з цудзіні, але треба буда радосні, же за нас уж сінаю, теч. нас пальком ше пойнаю.

І. ПРОЗА.

І. Тымко „Пан-Дзенчія” фалаток нашаго жывота із нас важнейшы блескі дружты, у котрим ше под ІІ одбываю, як сама особа, о котрой ше пакіе. Треба, паглашиц, же характеристики такого чудака дракака досц удатны.

М. Ковача „Мудры Яни” показаў превельо даски, да нас розліжек. Не можеме чи на якіль зімеляц, теч. бы іх спосіб прыказаванія нашага инкіта. Вернікі же зіяе, але долю прыкасане а жету да нас забави, поласкота.

Т. В. Нота прыпека добре; у „Пре-піл ітицкіх” дрэс глядзанік літературных ефектах описанія візажа, якіх нам польно пітрайно. Бешера ўніка чиста.

С. Саламін.

